

Vragen en antwoorden

- 1) *In gebed: vragen en ontvangen*
- 2) *Positief denken*
- 3) *Tijd en Vertrouwen in het zelf*
- 4) *Aspecten van liefhebben*
- 5) *Uiterlijk en/of innerlijk probleem*
- 6) *Verantwoordelijkheid voor de samenleving*
- 7) *Verantwoordelijkheid voor bejaarde ouders*
- 8) *Het iemand kwetsen doorwerken*
- 9) *Een geest kwetsen?*
- 10) *Egocentrisme*
- 11) *Anderen helpen en egoïsme*
- 12) *De oorsprong van egocentrisme*
- 13) *Zelfidentificatie en zelfbeheersing*
- 14) *Onze innerlijke rijkdom aanspreken*
- 15) *Leven in het Nu*

*10 mei 1963
lezing 114A*

"Gegroet, mijn liefste, liefste vrienden. God zegene ieder van jullie. Gezegend is dit uur. Laat mij over onze lieve, lieve vriend Walter allereerst zeggen: jullie hebben geen idee hoeveel zegeningen er naar hem uit gaan, hoezeer hij daardoor vervuld wordt. De menselijke waarneming is te beperkt om dit te kunnen beoordelen.

Het menselijk geloof en de menselijke kijk is te beperkt om dit werkelijk te kunnen begrijpen. Wat in de ogen van mensen goed en slecht, gunstig en ongunstig is, wijkt zo vaak af van de realiteit. Alleen door de voortgaande groei van de psyche begint deze kijk geleidelijk te veranderen. Maar heel vaak zie je dat juist deze rijping van de visie een schuldgevoel creëert en dat iemand er kunstmatig een verkeerde, beperkte kijk op na blijft houden. Omdat de psyche op de een of andere manier voelt dat de nieuwe vrijheid van een weidse waarneming verward kan worden met onverschilligheid.

Dus ik vraag je om hier over na te denken. Luister diep in jezelf of je de almaar weidser wordende visie - die het proces of het concept van goed en kwaad omkeert of dat begint te doen - niet verwacht met iets dat op onverschilligheid lijkt. Wanneer je dit eenmaal ziet, kun je je groeiproces in dit opzicht stimuleren in plaats van het te hinderen. En, mijn geliefden, laten wij ons nu richten op jullie vragen."

In gebed: vragen en ontvangen

VRAAG 1) In het laatste deel van de lezing¹ heeft u het over de weelde van de rijkdommen die in elke individuele ziel besloten ligt en u zegt dat we er alleen maar om hoeven te vragen. Natuurlijk zei Christus dat we moesten vragen en dat we zouden ontvangen. Maar hij zei ook dat je zult ontvangen en krijgen wat je ook maar wenst, als je erom bidt. 'Vragen' roept bij mij veel andere dingen op, zoals het vermogen om te ontvangen, het helemaal doortrekken van het geloof door de creatieve ziel, verbeelding, misschien voorstellingsvermogen, of de juiste wil. In mijn persoonlijke werk van mijzelf zoeken, word ik me bewust van wat er in mij speelt. Daar zit zoveel dat negatief is. Ik voel de behoefte aan uw hulp, niet alleen over het vragen en creatief bidden, maar meer in het bijzonder over de houding die men zou moeten aannemen ná het vragen en ná de gebeden, zodat het niet doodloopt of onrealistisch is, maar zo dat het creatief ontstaat.

"Wat is precies de vraag?"

De vraag is hoe te vragen en hoe na het vragen verder te gaan met een creatieve houding die niet leidt naar onwerkelijkheid. Bijvoorbeeld, zoals Jezus zei, als je vraagt, geloof dat je het ontvangt en je zult het hebben. Ik wil niet een laag over mijn eigen gedachten en gevoelens leggen.

"Ik begrijp het. Ja, ik begrijp het."

Hoe gaan we te werk in het vragen met een creatieve houding?

"Ja, ik begrijp je vraag. Dit is het antwoord. Allereerst, begin naar jezelf te luisteren, kijk of je al dan niet voelt dat je werkelijk bereid bent en of je voelt dat je verdient wat je wilt. Want er kan vaak een gevoel van 'ik verdien het eigenlijk niet' bestaan, waar een gespannen wil overheen is gelegd. Hoe gespannener deze wil is, hoe meer het gevoel iets niet te verdienen, verborgen is. En, verborgen of niet, het scheidt een blokkade. Zodoende wordt jouw bereidheid, je alertheid en je openheid bepaald door het gevoel van 'verdienen'. Wanneer je dit vage gevoel, van het niet helemaal op je gemak zijn met je wens, aan de oppervlakte kunt brengen, heb je precies het juiste gereedschap in handen dat je nodig hebt om uit te zoeken waarom dit zo is en om de onderliggende blokkades te begrijpen. Het zijn altijd dit soort

---

¹ Lezing 114 Het - gezonde en ongezonde - gevecht met jezelf

blokkades die in de weg staan van vragen en ontvangen, van het zich ontvouwen en het ervaren van het leven in al zijn volheid. Dit gevoel van 'ik verdien het eigenlijk niet' verbergt de psychische problemen en afwijkingen.

Wanneer je op deze manier bidt, op deze manier vraagt en je opent om te ontvangen, ga dan niet aan dit gevoel voorbij, probeer het niet weg te duwen, maar breng het veeleer omhoog en naar buiten, in de openbaarheid. Dit zal je dan op een nieuw spoor brengen in je werk van het jezelf vinden. Is dat duidelijk?"

Positief denken

VRAAG 2) Ja, dat is duidelijk, maar ik vraag me af of we gebruik zouden kunnen maken van het 'proberen te geloven', als dat al mogelijk is? Of: welke rol speelt wat positief denken wordt genoemd in deze specifieke fase?

"Ik heb dit in het verleden uitgebreid besproken, maar ik zal je toch met een paar eenvoudige woorden antwoord geven. De praktijk van het zogenaamde 'positief denken' kan zeker een schadelijke bedekking zijn wanneer het negatieve gevoelens verbergt. Hier zul je alert op moeten zijn. Je positieve en constructieve houdingen kunnen geen realiteit worden door de aanwezigheid van negatieve en destructieve houdingen te ontkennen. De enige manier om die te veranderen is om ze in de openbaarheid te brengen. Wanneer je, in een hoekje van jezelf, vertrouwen mist, zal het ontkennen daarvan je niets goeds brengen.

Dan zal het beoefenen van het zogenaamd positief denken niet werken. Maar het is ook niet nodig om het te oefenen of aan te kweken. Echt positief denken hoeft niet aangekweekt te worden. Het is een natuurlijk, moeiteloos proces dat automatisch voortkomt uit het uit de weg ruimen van je problemen. En je kunt ze alleen uit de weg ruimen door je er bewust van te worden. Helaas, de mens wil altijd de kortste weg. Hij wil die vooral om dat wat hij niet onder ogen wil zien uit de weg te kunnen gaan. Daarom voelt hij zich aangetrokken tot theorieën en oefeningen die zo'n aangename gang van zaken lijken te beloven. Maar in de realiteit werkt het niet. Groei en vrijheid ontstaan alleen door het onder ogen zien en begrijpen van juist die obstakels waar je liever aan voorbij wilt gaan. Begrijp je?"

In verband hiermee begrijp ik uit het werk dat ik heb gedaan, dat wanneer we onze tijd wijden aan het oplossen van of werken aan de problemen die door middel van onze ervaringen elke dag op ons af komen, we dan niet onze wil projecteren op positief denken of een positief plan. Ik denk dat ik hier in verwarring ben, want je aanvaardt wat zich in het leven aandient, je werkt in dat gebied en daardoor groei je. Door te zeggen: 'Ik wil dit en ik wil dat' beperk je wat je kan gebeuren en wat je groei zou kunnen zijn. Maar wanneer er veel dingen in je leven gebeuren, die ogenschijnlijk geen patroon volgen - en dat is zo in mijn leven - dan lijkt het mij dat ik op te veel verschillende paden tegelijk aan het werk ben, constructief aan het

werk ben, op eigenlijk drie verschillende paden. Toch geeft het me niet veel stress. Ik vraag me af of dit komt omdat ik niet heb gekozen en constructief naar mijzelf heb geluisterd en een plan gemaakt heb waar ik me aan kan houden.

"Wat bedoel je precies met drie paden of wegen...?"

Nou, ik doe werk om geld te verdienen, ik schrijf omdat ik het fijn vind om te doen en ik geef wat therapie - en dit zou zich kunnen ontwikkelen tot meer dan wat het nu is.

"En je hebt het gevoel dat wanneer je positief denken zou toepassen dat dit niet zou gebeuren en je je niet zo zou opdelen?"

Nou ja, ik weet niet of dit de manier is, of ik hiermee voortgang van mijn groei bewerkstellig, of dat ik meer zou bereiken als ik een van deze twee zou laten vallen en mij meer op een ervan zou concentreren. Ik voel dat ik mijzelf op die manier ook zou beperken.

"Kijk, hier heb je dat probleem weer. Het is een probleem in jou en niet zozeer een probleem van positief denken. Het kan eenvoudigweg zo zijn dat het om een tijdelijke toestand in jou gaat die een manifestatie is van een innerlijk rondtasten. Dit kan op dit moment best goed en juist voor je zijn, totdat je weg zich op een natuurlijke wijze en organisch vervolgt. Het kan gewoon een uitdrukking zijn van een innerlijk jezelf zoeken. Wanneer je jezelf benadert met de houding 'Wat is voor mij het juiste om te doen?' dan zou dat op zich je juist van jezelf vervreemden, want op de een of andere manier is 'het juiste dan niet iets dat uit jouzelf voortkomt.

Je dient jezelf afvragen wat het is wat je nu wilt en wat in jou door deze toestand - waarin je jezelf opsplijt in verschillende activiteiten, die je allemaal wilt ontplooien en die je allemaal fijn vindt op hun eigen manier, terwijl je het tegelijkertijd te veel vindt - tot uitdrukking komt. Waar is het onderliggende conflict? Misschien niet echt een conflict op de manier waarop je gewend bent dit woord te interpreteren, maar een conflict met betrekking tot het jezelf in dit opzicht vinden. Welke stromingen die deze drievoudige splitsing veroorzaken, zijn hier bij betrokken? Probeer er niet over te denken in termen van wat beter zou zijn, of wat 'het juiste' zou zijn, noch dat jouw positief-denken niet voldoet. Dat leidt je alleen maar af van waar het werkelijk om gaat. Het is een uitdrukking van iets in jou, dat je kunt interpreteren zoals je droomsymboliek interpreteert.

Zoals ik jullie in het verleden al meermalen heb verteld, vaak kunnen en moeten gebeurtenissen in het leven worden geïnterpreteerd als dromen. Je zou het misschien op deze manier kunnen proberen: waar staat elke activiteit voor, wat vertegenwoordigt deze voor jou? Je kunt tot de kern van dit specifieke probleem komen en zodoende zelfs zien dat, hoewel het zeker tijdelijk is, het op dit moment niettemin een functie heeft. Begrijp je dat?"

Ja, ik denk dat u dit heel duidelijk heeft gemaakt. Is het mogelijk dat als iemand een waardevolle activiteit ontplooit, hij voldoende in drie gebieden bereikt zonder stress en...

"Ja, dat is mogelijk, dat is mogelijk."

...uitputting? Is het niet uitputtend om alleen al zekere krachten in jezelf te onderdrukken? "Ja." Dit is dus verwarrend voor mij, want ik raak uitgeput en ik geloof niet dat dat ooit zou hoeven.

"Wat zou niet hoeven?"

Uitgeput raken. Ik heb het gevoel dat iemand een behoorlijk aantal uren achter elkaar zou moeten kunnen werken door het werkpatroon af te wisselen. Ik heb het gevoel dat we niet bereiken wat we zouden kunnen bereiken als we vrij genoeg zouden zijn om...

"Ja, natuurlijk, idealiter staat er kracht en energie tot iemands beschikking. Hoe gezonder de psyche is, hoe beter de energie steeds wordt aangevuld, maar als je je moe voelt, duw dat dan niet weg door te zeggen dat het 'niet zou moeten'. Dit is net zo schadelijk als het wegduwen van wat dan ook. [Het moe-zijn] is dan een uitdrukking van iets dat niet helemaal goed zit. Lees jezelf niet de les, moraliseer niet over dat je je niet moe zou moeten voelen. Als je dat niet bent, prima. Maar denk niet dat je het niet zou moeten zijn."

Tijd en Vertrouwen in het zelf

VRAAG 3) Zou u kunnen uitleggen... u zei in de voorlaatste lezing²: 'Als je de stroom van de tijd zou kunnen vertrouwen, de weldadige kwaliteit van beweging en groei van tijd...' Nou, de kwaliteit van tijd doet zich soms niet zo weldadig voor op dit moment, maar (n.v.)³ als je iemand ziet die ziek is en lijdt...

Wanneer ik het heb over vertrouwen, bedoel ik dat de universele, de kosmische en goddelijke wetten en krachten uiteindelijk voor het goede, vóór het leven werken en moeten werken. Lijden en dood zijn een manifestatie. Zij bestaan op een zeker niveau, maar het betekent niet dat zij in uiteindelijke zin bestaan. Ik weet natuurlijk dat wanneer ik het over vertrouwen heb, je vaak niet in staat bent te vertrouwen, omdat je jezelf niet vertrouwt. En je kunt niet vertrouwen, laat staan dat je de weldadige kwaliteit van de universele krachten kunt gaan zien, als je jezelf niet vertrouwt. Want als je zozeer wantrouwt dat je alleen kunt zien wat gemanifesteerd is en niet ziet wat achter de manifestaties zit, dan is de tijd gekomen om onder ogen te zien dat je jezelf niet vertrouwt.

---

² Lezing 113 Identificatie met jezelf

³ (n.v.) = niet verstaanbaar (Noot redactie)

In dit werk is het zo dat wanneer je precies vaststelt waarom je jezelf niet vertrouwt, wat in jou maakt dat je jezelf niet vertrouwt, je een stap verder bent gekomen. Je kunt niet door enige leer, les of theorie die ik zou kunnen geven de universele krachten gaan vertrouwen. Jouw wereld zit vol met de mooiste waarheidsleringen die je je maar kunt voorstellen. Maar zij helpen je niet wanneer je psyche vol zit met hindernissen en obstakels. Daarom ligt de nadruk in mijn onderwijs en mijn aanwijzingen altijd op het onder ogen zien van de waarheid in jezelf, zodat je jezelf leert kennen en jezelf vollediger leert begrijpen. In die zin ontgroeit je je psychologische kindertijd en je afhankelijkheid, zelfmedelijden, zelfbeschuldiging, zelfrechtvaardiging en schuldgevoel en ga je op eigen benen staan, zodat je voelt dat je je eigen vertrouwen waard bent. Alleen wanneer dat gebeurt, zul je geen verdere uitleg nodig hebben over waarom er alle reden is om het leven te vertrouwen. Begrijp je dat?" *Ja, dank u wel.*

"Dus het zou je taak dienen te zijn om precies uit te zoeken waarom jij als individu jezelf niet vertrouwt. En dan niet alleen de trekken en de neigingen die je niet fijn vindt van jezelf maar, wat zelfs nog belangrijker is, je afhankelijkheid, je subtiele innerlijke manieren waarop je kinderlijke eisen stelt aan de wereld, aan het leven. Al deze dingen..."

Aspecten van liefhebben

VRAAG 4) (n.v.) ik vertrouw mijzelf op een bepaald niveau... Ik vertrouw alleen mijzelf of God. Alleen ik kan in een bepaald opzicht aan een bepaalde persoon liefde geven. Op een of andere manier denk ik ook dat (n.v.) er iets zal gebeuren met deze persoon.

"Bedoel je dat je denkt dat jij de enige persoon bent die liefde kan geven?"

Ja. Iets zal gebeuren met deze persoon. Niemand zal deze persoon kunnen begrijpen zoals ik dat doe.

"Dan is het voor jou misschien ook belangrijk om liefde te onderzoeken. Misschien bevat het vermogen om lief te hebben aspecten waar je nog niet over nagedacht hebt - het aspect van het anderen de vrijheid te gunnen hun eigen fouten te maken en hun eigen weg te kiezen. Als je voelt dat je jezelf meer vertrouwt dan het leven of God, moet dat ook een compleet tegengesteld aspect bedekken: het jezelf in een bepaald gebied helemaal niet vertrouwen. Want anders zou deze discrepantie, het alleen je eigen liefde vertrouwen en niet die van iemand anders en het niet vertrouwen van de universele krachten op zich - deze onevenwichtigheid - niet bestaan."

Uiterlijk en/of innerlijk probleem

VRAAG 5) In tegenstelling tot de primitieve samenleving waarin de mens in zijn eigen levensbehoeftes, zoals voedsel en onderdak, moest voorzien en

mensen voornamelijk zelfvoorzienend waren, leven wij nu in een zeer complexe samenleving waarin mensen in hoge mate afhankelijk zijn van anderen, die hen voorzien van voedsel en onderdak en die allerlei andere behoeftes vervullen. Hoe kunnen de mensen zo onwetend zijn over hoe deze leveranciers over hen denken, of zij hen nou zien of niet, terwijl zij in zo'n grote mate afhankelijk zijn van het goede werk dat deze mensen doen?

"Dit is niet echt een uiterlijk probleem. Het is een innerlijk probleem, dat je zult kunnen beamen wanneer je de vergelijking trekt met mensen - misschien zullen het er niet veel zijn, maar ze zijn er wel - die in een vergelijkbare uiterlijke omstandigheid en situatie verkeren en niet het gevoel hebben dat er een probleem is, omdat zij dit specifieke probleem en conflict innerlijk hebben opgelost. Uiterlijke afhankelijkheid is zeker een uiterlijk probleem, maar het zal alleen bestaan wanneer er ook een innerlijk probleem is. Want als het corresponderende innerlijke probleem niet bestaat, is er vindingrijkheid, energie, vrijheid, spontaniteit en creativiteit in de persoon aanwezig en kan dat allemaal vrij functioneren, zodat hij in staat zal zijn om op eigen benen te staan. Zelfs een uiterlijke afhankelijkheid van laten we zeggen een baas, zal geen afhankelijkheid zijn, zal niet gevoeld worden als vervelend of problematisch, omdat het een natuurlijk functionerende menselijke relatie is. Dus het probleem heeft niets te maken met de complexiteit van de samenleving, het is eerder zo dat de complexiteit van de samenleving het resultaat is van de innerlijke complexiteit van de mensheid. Begrijp je wel?"

Ik begrijp het, maar onder dezelfde (n.v.) vrijheid, zijn er helemaal geen uiterlijke problemen.

"Er zijn wel uiterlijke problemen - en ik zeg niet dat iemand niet moet doen wat mogelijk is om de problemen ook van buitenaf op te lossen - maar ik zeg dat de uiterlijke problemen er zijn, door het bestaan van de innerlijke problemen. Dat betekent niet dat er niets zou moeten worden gedaan. Het is net als met ziekte. Lichamelijke ziekte is altijd een uitbeelding van psychische vervormingen en afwijkingen, maar het betekent niet dat wanneer het symptoom eenmaal zo ver gevorderd is, men er niet fysiek iets aan zou moeten doen. En ik zeg ook dat deze bestaande uiterlijke problemen degenen, die in dit opzicht innerlijk vrij zijn, niet zullen raken, ongeacht hoeveel andere mensen er wel door worden geraakt. Je zult, wanneer je je ogen ervoor opent, meteen kunnen beamen dat er altijd mensen zijn die niet geraakt worden door bepaalde uiterlijke moeilijkheden, ook al zitten zij er middenin. Zij voelen het niet, zij ervaren het niet op dezelfde manier. Om de een of andere reden raakt het hen niet, innerlijk noch uiterlijk. Is dat duidelijk?"

Ja. Bedoelt u te zeggen dat onze gevoelens al bij de geboorte geketend zijn?⁴

---

⁴ (deze vraag slaat waarschijnlijk op het onverstaanbare gedeelte van de vorige vraag)

"Ja, als zij geboren zijn in gevangenschap, is dat zo'n grove manifestatie van hun innerlijk in gevangenschap zijn, net zoals de psychische zweer zich uiteindelijk uit in een zweer op de huid. Als die persoon niet in een vergaande staat van innerlijke slavernij zou verkeren, zou hij niet in slavernij geboren kunnen worden. Maar het betekent niet dat mensen niet alles zouden moeten doen wat in hun vermogen ligt om een einde aan de slavernij te maken."

Maar er zijn grootse zielen die blind en doof en met allerlei moeilijkheden zijn geboren.

"Ja, dat is waar. Dat gebeurt ook. Het bewijst eens te meer dat deze dingen een diepere betekenis hebben en dat niemand door een lot getroffen wordt dat geen deel uitmaakt van de grootse wet van oorzaak en gevolg. Wat je buiten je ziet - de economische toestand, lichamelijke ziekte, dood, alles, wat dan ook - is slechts een symptoom van een innerlijke toestand. Maar ook symptomen dienen bestreden te worden."

Verantwoordelijkheid voor de samenleving

VRAAG 6) In uw lezing⁵ zegt u op een gegeven moment: 'Ik propageer niet een leven waarin je je afgescheiden houdt van alle ideeën, groepen, samenwerkingsverbanden en [goede] doelen. Dit zou isolement betekenen en zelfs onverantwoordelijk zijn ten opzichte van de samenleving.' Ik wil alleen vragen - en dit kan een te brede vraag zijn - maar wat bedoelt u... wat zijn onze verantwoordelijkheden ten opzichte van de samenleving?

"Wat je maar verkiest; want wanneer de verantwoordelijkheid genomen wordt vanuit een moeten, uit plicht of vanuit uiterlijke autoriteit, zullen de negatieve gevoelens van rancune en vijandigheid vaak het goede van de uiterlijke daden teniet doen. Als een bepaald doel je na aan het hart ligt en je voelt dat dit echt is waar je voor wilt werken, dan is dat jouw verantwoordelijkheid. Iemand die innerlijk nog een kind is dat geen verantwoordelijkheid wil hebben, moet, om die op zich te kunnen nemen, eerst opgroeien.

Verantwoordelijkheid voor de samenleving kan veel verschillende vormen aannemen. Het hoeft niet perse de vorm te hebben die deze zin impliceert. Het kan de vorm aannemen van het heel goed doen van je werk, wat dat ook is. Dat je het vrijwillig doet voor een doel, iets dat je wilt vervullen. Het kan zijn dat je in je relaties met mensen liefde, vriendelijkheid en begrip wilt verspreiden. Het hoeft niet in een politieke partij te zijn of een belangrijke organisatie waar je bij hoort. Je hoeft niet op de barricaden te staan en speeches te houden om verantwoordelijkheid voor de samenleving te nemen. Ik durf zelfs te zeggen dat degene die zich echt bezighoudt met zijn eigen innerlijke groei, weleens oneindig meer kan doen in het nemen van verantwoordelijkheid jegens de samenleving dan mensen die

---

⁵ lezing 113 Identificatie met jezelf

vierentwintig uur per dag aan een of ander uiterlijk goed doel werken, maar die verborgen, destructieve emoties koesteren, die het doen vanuit een onoprechte of deels onoprechte motivatie.

Het is vaak niet half zo moeilijk of saai om je rol in de samenleving te vervullen als het lijkt. De mens is altijd geneigd te denken dat wanneer hij spiritueel, moreel en ethisch het juiste doet, zijn leven een beproeving moet zijn - dat het moeilijk is, iets waar hij een hekel aan zou hebben. Dat is niet zo, mijn vrienden. Dat is absoluut niet zo.

Het grote levensplan van het verspreiden van waarheid en liefde wordt veel meer bevorderd door de mens die eenvoudigweg zijn eigen groei nastreeft en wiens directe omgeving vervolgens om die reden anders begint te reageren. Voor iemand anders is wellicht een grotere rol weggelegd omdat hij voelt dat dit uit zijn innerlijk voortkomt. Maar dit kan en mag nooit een regel zijn waarvan je het gevoel hebt je eraan te moeten houden omdat het zo hoort, of een kant-en-klare regel die voor iedereen geldt. Het is veel heilzamer voor de samenleving als geheel wanneer je bijvoorbeeld simpelweg je kinderlijke wens om geen verantwoordelijkheid voor jezelf of voor anderen te dragen, herkent.

Als je dat kunt bekennen, als je voor je egocentrisme en de gerichtheid op jezelf kunt uitkomen, doet dat meer voor de bevordering van de groei in jezelf en daarom in je omgeving, dan het verbergen van deze factoren. Zo, in die zin en op dat niveau, op dat moment, neem je verantwoordelijkheid. Verantwoordelijkheid kan vele gedaanten en vormen aannemen. Voor de een is het een levenswijze die niemand anders zelfs maar zou kunnen zien als verantwoordelijkheid jegens de samenleving. Voor een ander is het misschien iets wat meer voor de hand ligt, maar het moet uit jou zelf voortkomen. En als er in dit opzicht en op dit moment in jou een verlangen is om geen verantwoordelijkheid te dragen, misschien zelfs vergezeld van een schuldgevoel, dan moet dat aan het licht komen en bekeken worden. Dan kom je dichterbij een werkelijke vervulling van verantwoordelijkheid dan door dit te ontkennen en alleen uit plichtgevoel saaie rollen op je te nemen."

Verantwoordelijkheid voor bejaarde ouders

VRAAG 7) Kunt u wat betreft onze verantwoordelijkheid, bijvoorbeeld voor onze bejaarde ouders, iets zeggen over de diepere betekenis van 'Eert uw vader en uw moeder' uit De tien geboden?

"Ja. De ene kant van de vraag is, denk ik, zo voor de hand liggend dat ik daar niet over hoeft uit te weiden. Ik wil hier alleen aan toevoegen dat mensen vaak hun ouders eren - overdreven eren - met hun daden en acties, tot aan zelfopoffering en zelfvernietiging toe, juist omdat er onder de oppervlakte niet-erkende afkeer, haat en vijandigheid smeult. Deze zelfopofferende, zelfvernietigende overdreven activiteit in het zogenaamd eren van de ouders, is slechts een bedekking van schuldgevoelens vanwege de destructieve gevoelens die men heeft. Eren betekent

niet je eigen leven opgeven. Alleen degene die zijn vijandigheid onverschrokken tegemoet is getreden en ermee in het reine is gekomen en daardoor een werkelijk, niet opgelegd, niet afgedwongen, begrip voor en vergeving van de gebreken van de ouder heeft bereikt, zal weten wat de gezonde middenweg is tussen doen wat goed is voor hen en, zelfs eerst, tot op zekere hoogte, een beetje het eigenbelang opzij zetten, en toch ook zichzelf eren. Nergens in de bijbel, of in welk ander heilig geschrift ook, staat dat de mens zichzelf niet moet eren. Toch leven veel mensen hun leven op een zodanige manier dat zij zichzelf jegens zichzelf bij voortduring niet eerbiedigen.

Zij geven alles en iedereen voorrang boven zichzelf. Zij eren de ouders ten koste van hun eigen groei en recht op leven. Wanneer dit het geval is, kun je er zeker van zijn dat onder de oppervlakte tegengestelde gevoelens smeulen die de persoon niet onder ogen heeft durven zien. Want als dit niet het geval is, is het [zeker] mogelijk om de ouders of wie dan ook, te respecteren zonder het eigen leven te veronachtzamen."

Het iemand kwetsen doorwerken

VRAAG 8) Ik heb een verkeerde vereenzelviging in mijzelf ontdekt, namelijk met wat ik geloof dat mijn ouders van mij wilden toen ik een kind was. Hoe dom ook, ik ben nog steeds bang dat ik hen, vooral mijn vader die nu in de geesteswereld is, kwets. Verstandelijk weet ik dat dit absoluut niet waar is, maar emotioneel voel ik mij geremd door dit geloof. Dit haakt op de een of andere manier aan bij wat de vraagsteller vóór mij net vroeg.

"Ja. Ik kan hier dit aan toevoegen: natuurlijk is het volkomen zinloos om te blijven proberen jezelf te overtuigen van iets waarvan je verstandelijk weet dat het waar is: namelijk dat een geest, waar hij zich ook bevindt en in welke staat van ontwikkeling hij ook is, hier nooit door gekwetst kan worden. De enige constructieve manier om hiermee om te gaan is te gaan zien dat dit - wat je hier erkende en beschreef - een aanwijzing is dat er schuldgevoel in jou bestaat en dat dat net zo goed en in dezelfde mate zou bestaan als wanneer je vader nog in leven zou zijn. Benader het op die manier. Neem deze schuld, kijk er naar en besef dat in de mate waarin je je schuldig voelt, je destructieve gevoelens hebt. Zowel het schuldgevoel als de destructieve gevoelens kunnen alleen werkelijk worden geëlimineerd wanneer je ze naar buiten laat komen. Als je tegen jezelf zegt dat jouw vader, waar hij ook is, in deze levenssfeer of in een andere, onmogelijk... het is mogelijkwijs niet hij die hierbij het belangrijke punt is, maar het feit dat je zulke gevoelens kunt hebben. Is dat duidelijk?" (Ja.) "Pak gewoon het schuldgevoel aan. Besef hoe schuldig je je wel niet moet voelen en hoe dit schuldgevoel je groei tenietdoet wanneer je er tenminste aan toegeeft."

Een geest kwetsen?

VRAAG 9) *U zei dat een geest niet gekwetst kan worden door een gedachte of zoiets. Waarom zou hem dat niet kunnen kwetsen? Het lijkt mij dat een gedachte gericht op een geest zelfs meer gevoeld kan worden omdat hij de buffer van het lichaam niet heeft.*

"Er is een verschil tussen je bewuste en onbewuste gedachten. Wat je onbewust denkt is net zo goed een gedachte en, zoals ik al vaak heb gezegd, zelfs nog krachtiger. Maar de reden waarom een andere geest er niet door gekwetst kan worden, heeft niet te maken met of hij mens of geest is. Het komt omdat je alleen gekwetst kunt worden door de gedachten en houdingen in anderen waar je zelf een probleem hebt. Anders zullen negatieve gedachten je niet raken."

Nee, maar laten we zeggen dat als ik dezelfde gedachte heb naar de persoon hier op aarde als naar de geest in...

"Het maakt geen enkel verschil."

Het zou hetzelfde zijn, nietwaar?

"Hetzelfde?"

Hij zou gekwetst kunnen worden als hij ook...

"Nee, een menselijk wezen of een geest kan niet gekwetst worden omdat jij die gedachten hebt. Dat is niet waar."

Indien die mens en de geest dezelfde problemen hebben, dan...

"Dan zal de gedachte of de actie of de daad - of wat de manifestatie van die houding in jou ook is - hem raken. Het effect kan zich tijdelijk als pijn voordoen, maar slechts zolang als het probleem bestaat."

Welk probleem? Mijn probleem?

"Zijn probleem."

Zijn probleem. Dat is wat ik bedoelde.

"Dat klopt."

Ja, ik begrijp het. Dank u wel.

Egocentrisme

VRAAG 10) Maakt deze ontwikkeling geen egocentrische mensen?

"Deze ontwikkeling maakt je egocentrisch? Hoe?"

(n.v.) ...op het zelf gericht.

"Waarom? Waarom?"

Omdat het is gebouwd op het 'ik' en helemaal niet op...

"Helemaal niet, lieverd. Je moet rekening houden met het gezichtspunt [van waaruit je het bekijkt]. In heel simpele bewoordingen gezegd, als je kijkt naar hindernissen, obstakels, houdingen en elementen in jou die je egoïstisch maken en je ervan weerhouden je vrijelijk te verhouden tot anderen, van hen te houden en hen te begrijpen - ongeacht of deze toegedekt worden door de zogenaamde juiste daden - dan zal het vinden en elimineren van deze gebieden zeker een liefdevoller en begripvol mens van je maken – begripvol en begrijpelijker - en daardoor kan er een vrijere en meer constructieve relatie bestaan. In beslag genomen worden, werkelijk innerlijk in beslag genomen zijn door je eigen problemen en ervan weggijken, doet egoïsme niet verdwijnen. Het betekent slechts ervan weggijken. Om je egocentrisme te doen verdwijnen moet je het eerst zien, omdat je niet iets kunt wegdoen waarvan je niet eens weet dat het bestaat. Is dat niet logisch?"

Gedeeltelijk.

"Wat is niet logisch?"

Dat je je veel te veel bezighoudt met jezelf.

"Nee, lieverd. Alleen door jezelf te begrijpen en uiteindelijk op een punt te komen waar je je probleem ziet, ben je werkelijk in staat om anderen te begrijpen. Iemand die in beslag genomen wordt door zijn eigen problemen en tegelijkertijd vermijdt ze onder ogen te zien, is niet in staat om anderen te begrijpen. Hij zal zich innerlijk of uiterlijk of innerlijk én uiterlijk terugtrekken. En zo zal hij het inherente vermogen tot liefhebben dat in hem ligt, het vermogen tot begrip dat in hem sluimert, binnenhouden en een geïsoleerd leven leiden, ook al heeft hij de hele dag mensen om zich heen.

Maar vaak gaat het zo ver dat de persoon terugschrikt voor contact, omdat contact heel destructief wordt. Dit komt door een krachtig egocentrisme dat niet wordt herkend of begrepen. Daarom is de tijdelijke preoccupatie met het zelf geen egoïstische bezigheid. Het hangt ervan af hoe je het doet.

Iemand die, zoals waar jij het over hebt, niet aan zijn eigen problemen denkt maar aan de ander, is in werkelijkheid op een indirecte manier veel meer geïnteresseerd

in zichzelf dan de persoon die vierkant onder ogen ziet dat hij terugdeinst voor de confrontatie. Want het vierkant onder ogen zien is het enige medicijn om dat wat contact, communicatie, relatie en begrip verhindert, te elimineren - met andere woorden, het enige medicijn dat de persoon uit zijn innerlijk isolatie haalt.

Ik voeg hier het volgende aan toe, en dat is niet alleen persoonlijk op jou van toepassing maar ook op vele anderen die hetzelfde uitgesproken of onuitgesproken argument hanteren. Het is vaak degene die het meest in beslag wordt genomen door deze afwijking en die de confrontatie ermee en het aanpakken ervan vreest, die zo'n argument naar voren brengt. Het is vaak degene die meer dan anderen gezond contact uit de weg gaat, omdat hij in zijn contacten zo egocentrisch is dat hij de relatie alleen op zijn eigen manier wil zien en hebben en niet anders. In de drang om alleen zijn eigen zin te krijgen, ziet hij de dingen alleen vanuit zijn eigen gezichtspunt en niet vanuit een ander oogpunt, niet in staat om een andere manier te zien. Hij moet en zal zijn zin krijgen en hij is niet in staat andermans wil te erkennen, niet in staat aan al zijn eigen verlangens en gewoontes voorbij te gaan.

Zo'n veelbewogen contact kan per abuis aangezien worden voor on-egoïstisch terwijl, wanneer er werkelijk goed naar gekeken wordt, het vol zit met egoïsme. Het egoïsme dat zich in zulke contacten manifesteert, kan leiden tot het tegenovergestelde van totale terugtrekking, dat net zo goed egocentrisch is, omdat al de waarden..."

Ik denk aan iets heel anders.

"Nee, dat doe je niet. Op welke manier? Wat bedoel je?"

Ik bedoel dat er allerlei andere manieren zijn om ons te concentreren op wat we vinden en denken, dan waar we toe gedwongen worden. Ik vind dat we gedwongen worden om steeds meer na te denken over onze eigen manier van doen en reageren...

"Maar dat is juist wat ik je aan het uitleggen ben. Het is niet iets verschillend."

Ik vind dit een erg egoïstische manier van leven.

"Nee, lieverd, dit is geen 'manier van leven'. Dit is het genezen van je egocentrisme, het egocentrisme dat er is, en toch slechts geëlimineerd kan worden door te begrijpen 1) dat het bestaat en 2) in welke mate het bestaat en 3) waarom het bestaat. Zolang je dat niet begrijpt, kun je het niet uitroeien. Als je zegt dat het egoïstisch is om naar je egocentrisme te kijken, dan schrik je er simpelweg voor terug om te zien wat je niet wilt zien, omdat 'het niet logisch is'."

Mag ik een voorbeeld geven? (Ja.)

Anderen helpen en egoïsme

VRAAG 11) *Er zijn mensen - en ik ken er een paar - die (n.v.) hebben en dat doen ze dan de hele dag, omdat zij het idee hebben dat ze dat moeten doen: voor andere mensen leven en ondertussen lijden hun echtgenoten daaronder. Zij hebben er geen idee van dat er eigenlijk geen sprake is van een huwelijk doordat zij te ver gaan. Zij zijn zo egoïstisch dat zij rol gaan spelen in het uiterlijke deel van het leven in plaats van...*

[een tweede stem]⁶ *Maar zij helpen wel veel mensen.*

Dat erken ik.

In ieder geval helpen zij veel andere mensen en zijn zij niet alleen maar (n.v.)...

Zij zijn zich niet eens bewust van hun eigen egoïsme en laten andere mensen (n.v.) lijden.

(n.v.) lijden.

[een derde stem] *Wij willen nu graag de Gids horen spreken.*

"Het feit dat je andere mensen helpt terwijl je gebieden van egocentrisme in jezelf kunt hebben, betekent niet dat, wanneer je naar binnen kijkt en je problemen onder ogen ziet, je moet stoppen met het helpen van andere mensen. Maar het komt vaak voor dat degenen die anderen niet helpen, beweren dat dit op zich egocentrisch is. Degenen die anderen daadwerkelijk helpen, beweren dit niet. Het een sluit het andere niet uit.

Feitelijk is het zo dat hoe beter je met je eigen problemen omgaat en je innerlijke problemen begrijpt, hoe beter je in staat zult zijn anderen te helpen. Hoewel je dit ook tot op zeker hoogte kunt vóórdat je jezelf, zo goed als mogelijk is, begrijpt, betekent dit niet dat je het niet veel beter zult kunnen doen door ook je eigen persoonlijke relaties op orde te brengen en jezelf, wat kan...

[reageert op iets] Nou ja, dat was je eigen redenering. Je zei dat de anderen in ieder geval helpen... dat die de mensen helpen die aangewezen zijn op hulp van anderen. Ik beantwoord dat betoog. Je kwam met dat punt, omdat - als je werkelijk naar jezelf kijkt, want je weet wel beter - je hele betoog er een is van strijd, om juist niet datgene te doen wat jou pijnlijk lijkt. Je wilt daar een goede rechtvaardiging voor. Je wilt het tot iets slechts maken, terwijl je heel goed weet dat het dat niet is.

[tegen iemand anders] Ja, jij hebt een vraag."

---

⁶ [toegevoegd door vertaler]

De oorsprong van egocentrisme

VRAAG 12) Ik wil graag weten waar egocentrisme vandaan komt. Hoe ontstaat het en wat is de manier om ervan af te komen, anders dan door iets te doen in de uiterlijke wereld?

"Allereerst: egocentrisme is een infantiele, kinderlijke staat. De pasgeboren baby is uitermate egocentrisch. En kinderen zijn als ze ouder worden nog steeds erg egocentrisch, Misschien niet in de mate als waarin de baby dat is, maar toch. Naarmate het kind opgroeit heeft het, eerst misschien alleen op een zeer oppervlakkig niveau, meer contact met anderen. Het innerlijke psychologische egocentrisme is een restant van die kinderlijke staat. Allereerst, wanneer dit is erkend, is de volgende stap al een beetje gemakkelijker.

De volgende stap: het waarom. Waarom wordt die staat in stand gehouden? Dat komt door het verdedigingsmechanisme van een verkeerd geloof in veiligheid: 'Als ik stop egoïstisch te zijn, als ik ermee ophoud mijzelf de belangrijkste persoon in de wereld te maken waarin alles om mij draait, dan zal ik gekwetst worden, dan ben ik in het nadeel, zal er misbruik van mij gemaakt worden, zal ik mijzelf verliezen.' Met andere woorden, al deze verkeerde conclusies spelen een rol. Dit moet gevonden worden: dat je je de hele tijd zo voelt, op elk afzonderlijk moment. Dat zie je in je dagelijkse terugblik; wanneer je achteraf je dag bekijkt en je gevoel onderzoekt, weet je dat je egocentrisch was.

Je zult ontdekken dat je bang bent om niet egoïstisch te zijn, om niet op jezelf betrokken te zijn, omdat je voelt dat je dan iets te verliezen hebt, dat je iets belangrijks zult kwijtraken of in gevaar zult zijn, dat je op de een of andere manier risico loopt, jezelf blootstelt aan een of ander gevaar.

De volgende stap, de stap om dit echt te elimineren nadat je het gevonden hebt - en dit kun je natuurlijk niet alleen doen, hier is hulp bij nodig - is het vinden van het kindprobleem waar je nog niet mee in het reine bent gekomen: de indrukken, de kwetsuren, de onderdrukte woede en onzekerheid en al deze gevoelens die bestonden toen je een kind was en die je niet helemaal begrijpt. En omdat je ze niet helemaal begrijpt, zijn deze gebieden afgesloten en kunnen ze niet opgroeien. Met andere woorden, zij zijn gedwongen in diezelfde kinderlijke staat te blijven. Dus het groeiproces, de natuurlijke groei, zal plaatsvinden vanuit die meer egocentrische entiteit - je wordt minder egoïstisch totdat het groeiproces je geleidelijk uit de schulp van egoïsme helpt kruipen. Maar waar deze groei wordt gestopt of verhinderd, moet men de specifieke gebieden vinden die deze verandering veroorzaken. Dan zal de groei verdergaan en het egocentrisme verdwijnen, niet door een afgedwongen en daarom onoprechte wilsdaad - wat geen enkel goed doet - maar door een echt, organisch proces van groei. Beantwoord dit je vraag?"

Ja, heel goed, en ik heb een vraag in verband hiermee. Om egoïsme te vermijden heb ik vaak geprobeerd mijzelf in een ander te verplaatsen

en dingen vanuit zijn gezichtspunt te bekijken. Ik merk dat er dan behoorlijk misbruik van mij wordt gemaakt doordat ik doe wat de ander van mij wil. Uiteindelijk ben ik een sloofje.

"Ja, lieverd. Zie je, hier heb je een prachtig voorbeeld. Ik ben erg blij dat je hierover begint, omdat het wat ik eerder zei illustreert: jouw egoïsme (dat je met andere woorden nu duidelijk kunt vaststellen) is een verdediging tegen je onvermogen om jezelf te verweren, om op eigen benen te staan, voor jezelf op te komen. Dit op zijn beurt is weer een symptoom van iets anders, dat terug grijpt op je kindertijd. Hier kun je heel duidelijk zien dat wat onder de oppervlakte ligt, alle complicaties en gevolgen van onverwerkte resten en indrukken uit je kindertijd, je verzwakt. De enige manier waarop je dacht jezelf te kunnen verdedigen tegen die zwakheid in je, is door egoïstisch te zijn. Dus je probeert met kracht van buitenaf dat egocentrisme te stoppen. Dan komt dat andere naar voren en dat is de beste illustratie van het feit dat een vanuit de uiterlijke wil en goede bedoelingen opgelegde, daad of actie niet, nooit, werkelijke groei kan en zal bewerkstelligen. Werkelijke groei verloopt zo natuurlijk dat je je zelf niet in de gaten hoeft te houden. Je zit als het ware ontspannen in je vel. Je hoeft jezelf niet in een vorm te persen. Maar wanneer het niet natuurlijk is, wanneer het is afgedwongen, moet je wel voortdurend alert zijn en jezelf tot de orde roepen, wat de beste vermogens die je juist aan de wereld om je heen te geven hebt, uitput.

Ik spreek nu natuurlijk in het algemeen. Dit is het beste bewijs dat wat zojuist als een egocentrische onderneming bestempeld werd, dat helemaal niet is. Want alleen door de innerlijke gebieden waar je kinderlijk en verdeeld bent gebleven, bewust te maken, zul je ze ontgroeien en van nature een liefhebbende gevende vrije persoon worden van wie geen misbruik gemaakt hoeft te worden om te kunnen liefhebben, die het onderscheid kan maken tussen liefhebben en misbruikt worden door de zieke instincten van anderen. Dit gaat moeiteloos, zonder je hersenen erover te breken - vrij, natuurlijk. Maar deze prachtige beloning kan alleen komen door jezelf vierkant onder ogen te zien. De beloning is niet te overschatten. Zijn er andere vragen?"

Zelfidentificatie en zelfbeheersing

VRAAG 13) In de lezing⁷ staat de volgende passage: 'Telkens wanneer je je dwingende behoefte voelt om anderen, in een situatie of een relatie, te overheersen, heb je een directe aanwijzing voor het je niet identificeren met jezelf'. Kunt u hier iets meer over vertellen en ook hoe dit verband houdt met zelfbeheersing?

"Ja. Dit raakt sterk aan het antwoord dat ik net gaf. Wanneer er een krachtige noodzaak bestaat om anderen te overheersen, te beheersen, een behoefte om te manipuleren, om de teugels in handen te houden, een je 'dwingende onderstroom' naar anderen, is dit een teken van de afwezigheid van identificatie met jezelf.

---

⁷ lezing 113 – Identificatie met jezelf, pagina 12

Simpelweg omdat wanneer je je met jezelf identificeert en je je niet langer identificeert met de autoriteit en de omgeving van je kindertijd, je je kunt veroorloven je zin niet te krijgen. Identificatie met het zelf kan zich dat altijd veroorloven. Laten we - om dit te illustreren met een voorbeeld, omdat een abstracte uitleg moeilijk te begrijpen is - zeggen dat je je gevoel van identiteit ontleent aan de goedkeuring door anderen. Dat is een heel actueel, vaak voorkomend voorbeeld. Met andere woorden, je vindt alleen zelfidentificatie door de waardering van anderen. Als je deze goedkeuring niet krijgt, voelt het alsof je niet bestaat; je bent niets. Daarom is het, om te kunnen bestaan en een identiteit te hebben, een dringende noodzaak voor je dat anderen jou waarderen. Daarom moet je hen dwingen je te waarderen. Je moet hen beheersen zodat zij jou kunnen goedkeuren, zodat jij jouw identiteit kunt vinden. Is dat duidelijk?"

*Hoe staan zelfidentificatie en zelfbeheersing met elkaar in verband?
Of neutraliseren ze elkaar?*

"Nee, want zie je, hier hangt het af van wat je bedoelt met zelfbeheersing. Zelfbeheersing is een concept zoals vele andere, dat zowel op een gezonde en opbouwende manier als op een zeer ongezonde en destructieve manier gebruikt kan worden. Als je zelfbeheersing toepast om niet naar je gevoelens te hoeven kijken en je je voor hen te verbergen, dan is het destructief. Als je je zelfbeheersing gebruikt om jezelf gedachten op te leggen en tot daden te dwingen die niet een werkelijk uitdrukking zijn van je psyche, dan is het destructieve zelfbeheersing. Gebruik je zelfbeheersing voor een positief streven - laten we zeggen om je weerstand tegen de waarheid in jezelf te zien, of om jezelf op een uiterlijk niveau iets te laten doen waarvan je weet dat je het wilt doen of dat het goed is om te doen, zelfs als een ander deel van je het niet wil - je kunt hier niet generaliseren)... dan is zelfbeheersing een constructiefs iets.

Maar het is niet perse meer of minder verbonden met zelfidentificatie dan andere concepten en principes in de menselijke psyche, behalve dat de controle die je over anderen moet uitoefenen om je identiteit te vinden ook een je-afwenden-van-jezelf is. Want als de controle die je op een ander uitoefent, positief toegepast zou worden op jezelf - de enige persoon waar je werkelijk controle over kunt hebben zonder dat het zinloos is - dan zou er in dit opzicht ook geen verschuiving zijn. Zoals je je identiteit verschuift van jezelf naar anderen - of de anderen je nu moeten liefhebben of bewonderen of wat dan ook - zo verplaats je in dezelfde mate de controle over jezelf naar het pogen die op te leggen aan anderen. Zie je, zo'n gepreoccupeerdheid met anderen is geen garantie dat er geen egocentrisme speelt, want preoccupatie met anderen kan veel egocentrischer zijn dan gepreoccupeerdheid met het zelf. Het ligt aan de context, de richting; het ligt aan het doel, het motief, de intentie. Daar hangt het allemaal van af."

Onze innerlijke rijkdom aanspreken

VRAAG 14) Ik heb twee vragen. In de laatste lezing schreef u over de rijkdom: We hebben zo'n rijkdom in ons. Het is een rijkdom die we alleen maar hoeven aan te spreken. Maar ik werk ook op het pad en ik weet nog niet goed hoe deze rijkdom aan te spreken. Kunt u...?

"Om dat te doen, om bewust te worden van deze rijke, kostbare bron moet je er niet bewust naar gaan lopen zoeken. Het volhardend en trouw werken en het gestaag en voortdurende - elke dag, elke dag, elke dag - aankweken van de specifieke wil om jezelf in waarheid onder ogen te zien, is de zekerste manier om deze rijkdom naar buiten te brengen.

Simpelweg dit werk doen, is niet eens het beste of zelfs maar voldoende, want dit werk kan op twee manieren gedaan worden. Maar het verfijnen van het zien van de waarheid in jezelf omwille van de waarheid, omdat je begrijpt dat alleen wanneer de waarheid over jou, ook al is die onplezierig, tevoorschijn komt, maakt dat je een liefdevol, gevend mens zult worden. Dit is de bron van kracht, liefde, creativiteit. Zonder onwaarheid en misverstand uit te schakelen, kan deze bron niet ontstopt worden. Dit is de enige manier waarop het gedaan kan worden."

Leven in het Nu

VRAAG 15) Mijn tweede vraag gaat over het leven in het Nu. Het is mijn gewoonte om altijd naar iets uit te kijken, wat natuurlijk tegengesteld is aan leven in het Nu. Kunt u mij een aanwijzing geven over hoe te werk te gaan om dit te veranderen?

"Ook hier is niet een-twee-drie een antwoord op, behalve het werkelijk zien van de betekenis van wat je tot nu toe hebt ontdekt en wat je nog gaat ontdekken. Zie je, lieverd, als je werkelijk de betekenis zou begrijpen van sommige van je ontdekkingen, zou je deze vraag niet eens hebben, want die is reeds beantwoord door je vooruitgang - alleen begrijp je het nog niet ten volle.

Je ziet nog steeds elke ontdekking als: 'Dit is het!' en daar laat je het dan bij. Je maakt er geen gebruik van door het te laten doordringen in de diepte en de breedte van je innerlijke ruimte. Een kleine dagelijkse meditatie zal je hier bij enorm goed helpen. Het zal je, over het algemeen gesproken, na een tijdje ook zoveel meer kracht geven omdat je dan een zeer opbouwend streven in jezelf cultiveert. Een dagelijkse meditatie waarin je denkt aan je recente ontdekkingen, aan alles wat je belangrijk lijkt en waarin je dan een gebed tot je diepe zelf richt. Zeg: 'Ik wil de verdere waarheid zien; ik wil zien wat mij dwarszit, wat mij een vaag gevoel van ongemak geeft. Laat me zien wat daaronder zit. Ik wil het voor God, voor liefde, voor de waarheid, voor de universele constructieve krachten, voor mijn eigen geluk - wat geen verboden of egoïstisch iets is om te willen wanneer ik er op een volwassen manier mee omga - omdat wanneer ik gelukkig ben, ik meer vreugde kan geven. Er is niets mis met zeggen: 'Ik wil gelukkig zijn'. Er is alleen iets mis als ik het gratis en voor niets wil'.

Om deze vreugde te bewerkstelligen [is het nodig] de waarheid te willen zien over wat er in de weg staat. Dan volgt er meer herkenning en zal er iets in je tot leven komen en in je aan het werk gaan. Iets dat ingeperkt en doods was, zal wakker worden en in jou gaan leven en je energie en richting geven. En daardoor zul je begrijpen waarom het zo moeilijk voor je is om in het Nu te leven."

In mijn persoonlijk werk - en het medium zal het met mij eens zijn - kom ik erachter dat ik intellectueel achter loop en meer innerlijk open ben. Kunt u mij dat uitleggen, want ik dacht dat ik goed bezig was, maar het is heel moeilijk voor mij om...

"Nou, zie je, de reden hiervoor is niet dat het zo moet zijn, maar omdat je het cultiveert, expres, omdat dit een van de manieren is... een van je basisverdedigingen is. Als je je intellectueel opzettelijk hulpeloos voordoet - minder begrijpend - versterkt dat jouw verdediging: het kind willen blijven dat geholpen moet worden, waar voor gezorgd moet worden. Dat is waarom je eigenlijk ook intellectueel veel rijper bent dan je wilt beseffen."

Is het goed om zo te zijn?

"Je weet het antwoord, lieverd."

Nee, ik bedoel het innerlijk open zijn.

"Naar binnen toe open zijn, is zeker goed. Zie je, bij de meeste mensen is het andersom, het tegenovergestelde. Zij zijn intellectueel meer open en volwassen dan emotioneel. Dit is een discrepantie, een onevenwichtigheid. Maar deze onevenwichtigheid is ook onwenselijk omdat het niet nodig is. Je kunt veel meer zijn, in beide."

Hoe pak ik dat aan...

"Besef dit. Ga gewoon verder met je werk. Besef het gewoon. Zie hoe je minder intelligent en minder zelfredzaam wilt lijken dan je eigenlijk bent. Zie het gewoon. Meer heb je niet nodig."

Nou, mijn dierbare vrienden, tenzij er iets erg belangrijks aan de orde is... Goed dan, laten we deze zitting afsluiten met zegeningen, liefde en warmte die jullie harten en zielen binnen stroomt, voor iedereen hier en voor degenen die hier vanavond niet zijn.

Al mijn dierbare vrienden, probeer je pogingen om te groeien, vrij en sterk te worden, in staat tot liefhebben, geven en begrijpen, nooit los te laten. Ontdek je persoonlijke belemmeringen. Zie de vrijheid en de levenskracht die dit in jou voortbrengt. Leer om te herkennen waar je stagneert en ga er niet aan voorbij. Gebruik het als een opstap naar een volgende trede. Laat dit werk een voortdurend

proces van groei zijn. Meer vrijheid, vrede en vertrouwen in jezelf, in het leven en in alle levensprocessen zal onvermijdelijk het resultaat zijn.

Wees gezegend, mijn dierbaren. Wees in vrede. Wees in God.

*Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1963.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: '114 Questions and Answers'.
Laatste herziening van de Nederlandse vertaling in 2017 .
© Stichting Padwerk Nederland, uitgave 2018.*

